

Аўтар: Рэдакцыя
18.10.2015 01:00

Сінод праходзіць у духу ўзаемнай павагі і любові. Першы тыдзень працы паказаў, што ён на самой справе не з’яўляецца парламентам ці рынгам, дзе прагрэсісты і традыцыяналісты, як часам СМІ называюць Айцоў Сінода і што не адпавядае рэчаіснасці, стараюцца паслаць суперніка ў накаўт. Гэты этап прац паказаў пачуццё калегіяльнай адказнасці біскупаў за лёс сям’і. Дыскусіі як у сінадальнай зале, так і ў малых лінгвістычных групахносяць канструктыўны характар. Ёсць розніцы ў падыходзе і меркаваннях, але мэта адна – вывесці сям’ю з крызісу.

У выступленнях гучаў заклік звярнуць сур’ёзную ўвагу на неабходнасць грунтоўнай духоўнай фармацыі моладзі, для чаго неабходна выкарыстоўваць як старыя, пацверджаныя часам метады, так і новыя, каб захаваць сям’ю як фундамент грамадства. У часы ганенняў на Касцёл сям’я захавала грамадства, сёння ж грамадства павінна дапамагчы захаваць сям’ю. Для гэтага – адзначалі ўдзельнікі Сінода – неабходна захаваць традыцыйную дактрыну аб сям’і. Таксама ўвага звярталася на тое, што сям’я павінна стаць моствам паміж рознымі канфесіямі і рэлігіямі. † Адзначалася, што неабходна пастарскае рашэнне для сям’яў, якія знаходзяцца ў цяжкай сітуацыі і не могуць прымаць удзелу ў сакраментальным жыцці. Яны члены Касцёла і маюць права на адэкватную пастарскую апеку.

Таксама заўважалася, што, гаворачы аб праблемах сям’і, неабходна шукаць і іх прычыны, адна з якіх – атака злога духа праз секулярызацыю свету. Таму сям’і павінны быць моцнымі сваёй верай. Гучала думка, што старыя людзі – гэта багацце сям’і. Вельмі важнымі з’яўляюцца адносіны паміж дзядзямі і ўнукамі, бо ў наш час больш звяртаецца ўвагі на прамінаючыя рэчы, чым на духоўныя. У іх адносінах усё часцей дамінуе дух сентыменталізму, а не дух адказнасці за іх фармацыю.

Таксама гаварылася аб негатыўных тэндэнцыях ў дачыненні да сям’і. Сёння вельмі шмат маладых людзей не клапаціцца пра сакрамант сужэнства і жывуць без яго. Так адбываецца таму, што яны не разумеюць каштоўнасці гэтага сакраманту. Таму патрэбна адэкватнае іх выхаванне. Таксама сёння вельмі выразна назіраецца тэндэнцыя выключэння Бога з жыцця чалавека, што моцна ўплывае на сям’ю. Такі ж негатыўны ўплыў мае імкненне да абсалютнай свабоды і ідалатрыя сексу. Лекамі можа быць Божае слова, дактрына Касцёла і аднаўленне місійнай працы сярод сям’яў.

Я буду сачыць вельмі ўважліва за ўсімі тэмамі, бо яны важныя і актуальныя і ад вырашэння прадстаўленых у іх праблем будзе залежаць будучыня сям’і. Аднак асабліваю ўвагу ўдзельнікаў Сінода хачу звярнуць на праблему хрысціянскага выхавання маладога

Аўтар: Рэдакцыя
18.10.2015 01:00

пакалення і падрыхтоўку яго да сямейнага жыцця.